

Toksoplazmoza - choroba odzwierzęca

Toksoplazmoza to dość powszechna choroba, która występuje u ludzi oraz zwierząt. Jej przyczyną jest zarodzenie pierwotniakiem rodzaju *Toxoplasma gondii*. Przenoszona jest najczęściej przez koty domowe, które w przypadku toksoplazmozy są ich żywicielem ostatecznym. Natomiast ludzie, inne ssaki i ptaki mogą być żywicielami pośrednimi. Toksoplazmoza występuje u zwierząt. Jednak duża liczba zarażonych nie oznacza wielu chorych. Głównie mamy do czynienia z nosicielami. Toksoplazmoza może na zarazić się jedząc surowe albo niedogotowane mięso, w którym znajdują się cysty z bradyzoitami *T. gondii*. Ponadto ryzyko choroby występuje w momencie zjedzenia czegoś, co miało kontakt z zanieczyszczonym kałem, moczem lub liną zwierząt, mających toksoplazmozę. Ponadto choroba przenoszona jest drogą kropelkową oraz przez transplantacje. Chore koty wydalają oocysty. Zawarte one w kale, nie giną w środowisku zewnętrznym, dlatego łatwo może dojść do zarażenia ssaków lub ptaków. Objawy zarażenia raczej się nie ujawniają. Zachorowanie na toksoplazmozę w przypadku szczurów ujawnia się zanikiem naturalnych reakcji samozachowawczych, czyli braku uczucia niebezpieczeństwa przed drapieżnikami. Natomiast u ludzi toksoplazmoza prowadzi do gorączki, powiększenia węzłów chłonnych, występują objawy sugerujące grypy, może dojść do zapalenia mięśni i opon mózgowych oraz kłopotów ze stawami. Toksoplazmoza dzieli się na kilka podrodzajów. W przypadku określonych objawów może być toksoplazmoza: objawowa, utajona. Pod względem sposobu zarażenia występuje toksoplazmoza: nabyta - spowodowana jest zjedzeniem surowego lub niedogotowanego mięsa, nieprzegotowanego mleka, brudnych owoców z ogrodu, które mogą dotykać chore zwierzęta, wrodzona - dotyczy wniknięcia pasożyta do płodu przez łożysko. Objawy choroby zależne są od trymestru ciąży, a zalicza się do nich męgotę, wodogłowie, zapalenie siatkówki oraz naczynek. Często występuje także zwapnienie rdzeniowe. Dziecko może przyjąć na świat ze znacznym stopniem opóźnienia rozwoju umysłowego. Rzadziej dochodzi do hipotrofii, hepatomegalii czy agenezji gałki ocznej. Ryzyko komplikacji u kobiet w ciąży jest bardzo duże, dlatego konieczne jest wykonanie szeregu badań, wykluczających zakażenie lub weryfikujące stan zdrowia matki. Leczenie toksoplazmozy może odbywać się poprzez podawanie antybiotyków. Trwa nawet kilka lat. W przypadku zachorowania płodu, skutki toksoplazmozy są nieodwracalne. Pasożyt umiera po zamrożeniu lub gotowaniu około 20 minut w temperaturze powyżej 60 stopni Celsjusza.

About the Author

Autor: Aneta

Source: <http://www.farmacja.org.pl>